

τὴν Κωνσταντινέπολιν ὁ Ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς τὸ πρῶτον ὠραιότατον, ἀγκαλὰ καὶ ὄχι τόσο ὑγιεινόν. ἔχει θρόνον Μητροπολίτη. εἰς αὐτὴν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Σατραπείας, ἣτοι τῆς Μπεϊλέρμπεϊ, ἀπέχει τῆς Θεσσαλονίκης 100. μίλια πρὸς βορρῆαν, τῆς Νικοπόλεως 60., ἀφ' ἧς μετὰ τῆς Φιλιππεπόλεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀφίσταται 80. μίλια, καὶ τῆς Νίσης, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει 120. μίλια. τῆς δὲ Κωνσταντινέπολεως εἶναι ζέμακρα μίλια 300. πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Μπελιγρὰδίας σχεδὸν 250. Σαρδικὴ πόλις ποτὲ τῆς Βαλγαρίας, εἰς τὸ σύνορον τῆς Θράκης, θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα, ἣτις πανυῶ Τελαδίτζα καλεῖται. ἄλλοι θέλουσιν, ὅτι αὕτη ναὶ εἶναι ἡ Σοφία, τὰ δὲ περὶ αὐτὴν πολισμάτα εἶναι ταῦτα, Μπυρκόβιτζα, Σαρκοῖ, Τίρνα, Μωρεσνίκ, Ἰχθιτιρμαῦ, Σαμοπόβια, μετὰ τῆς Σοφίας, καὶ τῆς Φιλιππεπόλεως, Τατάρι, Παζαρτζίκη. κατὰ δὲ τὴν Σαρδικίαν, τίθεται ἕκαστη πόλις τῆς Θράκης ὑπὸ τῆς Πτολεμαίας, ἡ Τέρτα πόλις, ἣτις λέγεται κοινῶς κατὰ τινὰς Τραϊτὸν, καὶ ἄλλα αὐτῶ κατὰ τὸ μέρος τῆς Μαύρης Θαλάσσης, εἶναι πολισμάτα ταπεινοῦ ὀνόματος, οἷον Καρναμπάτι, Ἀετὸς, καὶ ἕτερα. ἀλλὰ ταῦτα πάντα, ὡς περὶ καὶ ἡ Σοφία ἐν τῇ Θράκῃ περιέχονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ΄.

Περὶ τῆς Θράκης.

1. Μετὰ τὴν Μυσίαν, καὶ Μακεδοσίαν, εἶναι ἡ τελευταία Ἐπαρχία τῆς Εὐρώπης, ἡ Θράκη, μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, κληθεῖσα ἀπὸ Θράκης Νύμφης Τιτανίδος, ἢ κατὰ τὸν Ἰώσηπον βιβλ. ἀ. πρὸς Ἀρχαιολ. κεφ. ζ'. Θῆρας δὲ Θῆρας ἐκάλεσαν, ὧν ἦρξεν, Ἕλληνας δὲ Θράκας αὐτὰς μετωνόμασαν. ἀπ' αὐτῶν λοιπὸν τῶν Θρακῶν, ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος αὐτῶν Θράκη, ἣτις ἐκαλεῖτο καὶ Πέρκη, καὶ Ἀσία, καὶ Σιδών. περατῶται δὲ ἀπὸ τῆς βορρῆως καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ὑπὸ

ὑπὸ τῆς Βελγικίας . ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Αἰγαίης Πελάγους , καὶ ἀπ' ἀνατολῶν , ὑπὸ τῆς Εὐξείνου Πόντου , τῆς Βοσπόρου τῆς Θρακικῆς , τῆς Προποντίδος , καὶ τῆς Ἑλληναύτου . καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων Θρακία , καὶ Ρωμανία . ἐδαιρέτο τὸ πάλαι εἰς δύο μέρη , εἰς τὴν Θράκην τὴν ἐδῶθεν τῆς Ροδόπης , καὶ τὴν Θράκην τὴν ἐκεῖθεν τῆς Ροδόπης . ὕστερον ἐδαιρέθη εἰς τέσσαρας Ἐπαρχίας . εἰς τὴν ἰδίως Θράκην τὴν πρὸς δυσμᾶς , εἰς τὸν Αἰμίμοντον τὸν πρὸς βορέαν , εἰς τὴν Ροδόπην τὴν πρὸς μεσημβρίαν , καὶ εἰς τὸ δὲ μέρος τὸ πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν , τὸ ὁποῖον Εὐρώπῳ ἐκάλεον . κατὰ δὲ τὸν Πλίνιον , εἶχε τὸ πάλαι 50 . Στρατηγίας , εἰς τὰς ὁποίας ἐκατοίκον Ἐθνη διαφόρως ὀνομαζόμενα , ἀνάμεσα εἰς τὰ ὅποια ἦσαν καὶ οἱ Βοταίοι , καὶ οἱ Ἀγριαῖοι .

2. Τὸ ἔθνος τῶν Θρακῶν τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτον ἄπρως ἀγγινέσασθαι , καὶ ἀσεβέσασθαι ἅθλα τὰ ἄλλα ἔθνη , καὶ περὶ φημον διὰ τε ἄλλα πολλὰ , καὶ διὰ τὰ ἦθη αὐτῶν , ὡσαύτῃ ὅπῃ ἦσαν ἀνάμεσα εἰς αὐτὰς τὰς Θράκας τινές , οἱ ὁποῖοι ὀλοτελῶς δὲν ἐσμύγοντο μὲ γυναῖκας , ἀλλ' ἐζῶν ζωὴν μοναδικὴν , τὰς ὁποίας ὀνόμαζον Κτίσας , καὶ Ἀγίνας , ἔτ' ἄλλω τροφῇ ἔτρωγαν , παρά τρῶν καὶ γάλα . ὄθον καὶ θεοσεβεῖς ἐκαλεῖντο , καὶ καπνοβάται , τὰς ὁποίας ὁ Ὅμηρος Ἄβινας ὀνομάζει , ὡσαύτῃ ὅπῃ ὕστερον γυναικῶν , καὶ αὐτὸς λογιᾶται τὸν μοναδικὸν βίον , ἡμιτελῆ . καθὼς καὶ τὸν οἶκον τῆς Πρωτεσιλάας , μετὰ τὸν αὐτῆς θάνατον ἡμιτελῆ καλεῖ . οἱ Θράκες ἔχοντες πόλεμον ποτὲ μὲν τὰς Βοιωτὰς , καὶ κάμνοντες σωθήκας νὰ μὴ πειράζωνται ἀνάμεσον τὰς , εἰς μερικὰς ἡμέρας , αὐτοὶ δὲν ἐπέκοντο εἰς τὴν συμφωνίαν , ἀλλὰ τὴν νύκτα ἔκωπον κατὰ τῆς Βοιωτῶν καταδρομᾶς , καὶ τὰς ἐκλεπτον , τὰς ὁποίας ἐρωτήσαντες οἱ Βοιωτοὶ , διατὶ δὲν φυλάτταν τὰς σωθήκας ; ἀπεκρίθησαν , ὅτι ἡ συμφωνία ἐγένετο διὰ τὰς ἡμέρας , καὶ μὴ διὰ τὰς νύκτας . ὄθον ἐπεκράτησε παροιμία ,, Θράκιον ψεύδος . εἰ Θράκες καλεῖται ὕ-

πὸ τῆς Ποιπτῶν μὲ διάφορα ὀνόματα, οἷον Βιγαῖνοι, Ἰσμάριοι, Μαρτινοὶ, Ὀδρῦσιοι, Οἰάγριοι, Παγγαῖοι, Ροδοπαῖοι. ἐκ τῆς Θράκης ἀγῆκασ ἀνδρες ἀξιόλογοι. ὁ Ὀρφύς, ὁ ἐξαιρετικὸς εἰς τὴν Μαγικὴν, περὶ τῶ ὅποιον μυθολογοῦσιν οἱ Ποιπταὶ, ὅτι λαλῶντας αὐτὸς τὴν κινδάραν, καὶ ἄδωντας, τὰ ζῶα θελγόμενα ὑπὸ τῆς ἡδύτης τῆς ἀρμονίας τὸν ἠκούσαν, καὶ τὰ ἐξῆς. οἱ Θράκες μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς Τρωάδος 203. ἐπὶ, ἐκνεύσαν τὴν Βιθυαίαν. ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Θράκης, τὸ ὅποιον συνορεύει μὲ τὴν Μακεδονίαν, ἐστάθη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῦ ἕτερου Ἀλεξάνδρου, καὶ ἐκλήθη καὶ αὐτὸ Ἑλλάς. εἰς ὅλην τὴν Θράκην ἐσέβητο ὁ Ἄρης, ὡς τις διὰ τὸ ἐκλήθη Ὀδρῦσιος. τινὲς λέγουσιν, ὅτι Θράκη γὰρ ἐκλήθη ἄπο Θράκη τοῦ Τίῦ τοῦ Ἄρειος, ἢ μὲ τὸ γὰρ εἶναι αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία τραχεῖα κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἀέρος, καὶ τὴν σκληρότητα τοῦ ἔθνους.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Θράκης εἶναι ὁ Νέσος, ἢ καὶ Νέσος, καὶ κοινῶς Μαυροῦσαι, ἀπέχων τῆς ἐκβολῆς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ πρὸς ἀνατολὰς 60. μίλια. ἀρχεται ἐκ τοῦ Παγγαίου ὄρους. λέγουσιν, ὅτι ὑδὲ ποταμὸς ἠπέρασεν τὸν αὐτὸν ποταμὸν. λέοντες ἐκ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς, ὡς τὸν Ἀχελῷον τῆς Αἰτωλίας, ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν. ὅταν ἀπέρασεν τὸν ποταμὸν αἱ κάμηλοι τοῦ Ξέρξου, ὀρμήσαντες οἱ λέοντες εἰς τὰ δεξιὰ αὐτῶ μέρη, ἔκαμον μεγάλην φθορὰν αὐτῶν. ὁ Ἐβρος, κοινῶς λεγόμενος Μαερίτζα, πρότερον ὀνομάζετο Ρόμβος, ὕστερον ἐκλήθη Ἐβρος, ἢ ἄπο τῆς συτροφῆς τῆς καταφορᾶς τοῦ ὕδατος, ἢ ἄπο Ἐβρου τοῦ ἕτερου Κασάνδρου, ὅς τις ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν διὰ τὰς ἐπιβουλὰς τῆς αὐτοῦ μητροῦσας, ὡσαύτ' ὅπου δὲ τὴν ἠκουσεν εἰς τὸν σαρκικὸν ἔρωτα. ὕψος δέχεται πολλὰς Πεταμῆς, καὶ ὑπερέχει κατὰ τὸ μέγεθος τῆς ἄλλης τῆς Θράκης, ἀρχεται ἐκ τοῦ Ὀρβήλου ὄρους, ἢ ἐκ τοῦ Αἴμου, καὶ καταρτίζων τὴν Φιλιππούπολιν, τὴν Ἀδριανούπολιν, (ὅπου δέ-

χεται τὸν Ἀρτίσκον ποταμὸν. ὅς τις κοινῶς Ἀρτι λέγεται, τὸν Ἀγριαίον, ὁμοίως καὶ τὸν Τάξον, ἢ Ταίναρον, ὁ ὁποῖος Τυτζα κοινῶς καλεῖται) καὶ τὴν Τραϊανύπαλιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος μεταξύ τῆς Μαρωτίας καὶ τῆς Αἴγης τῆς πόλεως. ὁ Μέλας, κοινῶς Λάκισσα, εἰσέρχεται εἰς τὸν Κόλπον, ὅς τις ἀπ' αὐτοῦ Μέλας ὀνομάζεται. ἐτύπος δὲ ἔφθασεν εἰς τὸ σράγμα τῆς Ξέρξου τῆς πίπης. ὁ Ἄρτος λέγεται ὑπὸ τῆς Τύρκων Καρὰ Καλδισίμ, εἰσέρχεται εἰς τὴν Προποντίδα, μεταξύ τῆς Ραιδεσῆ καὶ τῆς Ἡρακλείας. Ἄδύρας, κοινῶς Γλυκὺ Νερό, εἰσέρχεται εἰς τὴν Προποντίδα πλησίον τῆς μεγάλης Τζεκμέτζης. εἰς δὲ τὸν Κεράτιον Κόλπον εἰσέρχεται ὁ Κυδαεῖς, καὶ ὁ Βαρβύξης, καὶ πλεονταῖον εἶναι ὁ Σαλμυδιασός, ὅς τις καὶ Ἀλμυδιασός λέγεται, εἰσερχόμενος εἰς τὸν Πόντον, μεταξύ τῆς Θυατίδος καὶ τῆς Φιλίας τῆς Ἀκραπείων.

4. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Θράκης εἶναι, ὁ Αἶμος, πρὸ τῆς ὁποῖα εἴρηται ἀνωτέρω, ἢ Ροδόπη, πλησίον τῆς Παιονίας Χώρας, ἐκλήθη ὑπὸ Ροδόπης τῆς θυγατρὸς τῆς Στρυμόνος ποταμῆς, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ποσειδῶν ἐγέννησεν Ἄδω τὸν Γίγαντα, ἀφ' οὗ ἐκλήθη ὁ Ἄδως τὸ ὄρος. ἐκτείνεται τὸ τοῦ ὄρους μέγεθος τῆς Εὐξείνου Πόντου, καταλήγον εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν πόλιν, καὶ πέμπει τὴν Θράκιον χερσὶν εἰς τὴν μέσιν. καλεῖται Ἀχρεῖδος, καὶ κοινῶς Δεσπότη Γαῖλα, καὶ κείται ἀναμεταξὺ τῆς Νίσου καὶ τῆς Ἐβρου τῆς ποταμῶν. ἦτο ἀφιερωμένος εἰς τὸν Ἄριον, ὅμω μὲ τῆς Παταμῆς, ὅπου παρ' αὐτῶν ἐξέρχονται. μυθολογῶσιν ὅτι ἢ Ροδόπη καὶ ὁ Αἶμος ἦσαν ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸ εὐγαπῆν εἰς τὸν ἄλλον ἀφραπῶς, πῶς ἐκαπράδισαν οἱ Θεοὶ ὄθον καὶ μεπεβλήθισαν εἰς ὄρη. Ὅρη Ὀρβιλος, τὸ ἀπώριον ὄρος τινὲς ὀνομάζουσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπερ χερσὶν αὐτῶν πῶς αἰὼν Μυσίας, γράφεται δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἴναι μετὰ τὸν Αἶμον εἰς τὸ πέρασ πῶς Θράκης. καλεῖται κοινῶς Ἀρσινίτζα. Παγγαῖος κληθεὶς ὑπὸ Παγγαίου τῆς Γίης τῆς Ἀρσίνης.

Ἄρεως καὶ τῆς Κριτοβέλης, ὅς κατ' ἀγνοίαν συγγενόμενος τῇ θυγατρὶ, καὶ ἀθυμίᾳ ὕπερον συχεθεὶς, ἀείλεν ἑαυτὸν εἰς τὸ Καρμαῖον ὄρος, τὸ ὁποῖον ἀπ' αὐτῆ Παγγαῖον ὠνομάθη. κεῖται εἰς τὸ πέρασ τῆς Μακεδονίας ἀνωθεν τῆς Φιλίππων. εἰς αὐτὸ λέγασσι νὰ ἦεν ὁ Κάδμος Μεταλλείας χρυσῆ καὶ ἀργύρου. λέγεται κοινῶς Μαλακὰ, καὶ Κασαριά.

5. Οἱ Θράκες πρῶτον ὑπετάσσοντο εἰς Βασιλεῖς ἑδικῆς τῆς, παραπλησίως μὲ τῆς Ἑλλήνας. εἶτα εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μακεδόνων, ἔπειτα εἰς τὴν Ἀυτοκρατορίαν τῆς Ῥωμαίων, ἄπο τῆς ὁποίας ὠνομάθη ἡ Θράκη, καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος, Ῥωμανία, καὶ κοινώτερον Ῥέμελη. μὲ τῆς, εἰς τῆς Βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τελευταῖον εἰς τῆς Τέρκας.

6. Πόλεις παραθαλάσσιαι τῆς Θράκης ἦσαν καὶ εἶναι αὐται. μὲ τῆς ἐκβολὰς τῆς Νέσας ποτ. ἦσαν τὰ Ἄβδηρα, κοινῶς λεγόμενα ταυτῷ Πολύσυλον, τὰ ὁποῖα ἔκτισεν ἡ ἀδελφὴ τῆς Διομήδους Ἄβδηρα, μὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐπὶ 104, ἄπο τῆς ὁποίας ἔλαβον καὶ τὴν ὀνομασίαν. ὕπερον ἀνεκαινίδησαν, αὐξήσιν λαβόντα ὑπὸ τῆς Κλαζομενίων, ἐν Ὀλυμπιάδι 31., καὶ Κλαζομεναὶ ὠνομάθησαν, πόλις ποτὲ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φιλίππων Μητροπολίτῳ, ἡ πατεῖς τῆς Δημοκείης, ὅς τις δὲν ἠθέλε τὸ φῶς, διὰ νὰ καταγίνεται μᾶλλον εἰς τὴν Θεωρίαν, ἔτε ποτὲ ἐσάθη εἰς τὸ κοινόν, ἀνδ γέλωτος. ὁμοίως καὶ τῆς Πρωταγόρας, καὶ τὰ ἐξῆς. λέγει ὁ Πλίνιος βιβλ. κ.ε. Κεφ. 8. πλησίον τῆς Ἄβδηρων εἶναι Βοσκαί, εἰς τὰς ὁποίας βόσκοντες οἱ ἵπποι λυσιάζουσι, καθὼς εἰς τὴν Ποτνίαν οἱ οἶνοι. εἰσμακρὰ πῶν Ἄβδηρων ἦταν πόλις ποτὲ Σκαπτίσουλα, ἡ Σκαπτεσύλη, ἄπο τῆς ὁποίας πόλεως ἐπῆραν ὁ Θεκυδίδης γυναῖκα πλεσιωτάτῳ, μὲ τὰς Μεταλλείας τῆς χρυσῆς, τὰς ὁποίας ὤρῃεν, καὶ εἰς αὐτῷ ἔγραψε τὴν Ἰσορίαν, ὄντας ἐξώριος. Δικαία πό-

λης ποτὲ, ὑπέρκειται ταύτης ἡ Βισονίς λίμνη, ἡ ὁποία
 ταυτῷ ὀνομάζεται Μπορὲ, πλησίον τῆς Αἰγαίης Πελάγους,
 εἰς τὴν Δροσικίαν Ἐπαρχίαν. εἰς αὐτὴν εἰσέρχονται σμι-
 κροὶ Ποταμοί. μέρος ταύτης λέγεται ὑπὸ τῶν Τέρκων ἢ
 Ἀναγγιόλ. ἐγγὺς ταύτης τῆς λίμνης εἶναι καὶ Βισονία
 πόλις, Μπορὲ καὶ αὕτη λεγομένη, 15. μίλια ἀπέχουσα
 τῶν Ἀβδήρων πρὸς ἀνατολὰς. τὸ πάλαι αὕτη ἦτον ὑπὸ
 τῶν Τραϊανῶν πόλεως Μητροπολίτις, ταυτῷ δὲ ὑπὸ τὸν Ξαν-
 θης. κατοικεῖται ὑπ' ὀλίγων ἀνθρώπων. τὰ τεῖχη ταύ-
 τῆς σώζονται, ἐκ τῶν ὁποίων μέχει τῆς ἀντικρῦ Ἰπω-
 ρείας, τεῖχος εἶναι, δι' ἃ τὸ πάλαι ἢ λεωφόρος ὁδὸς ἐκ-
 λείπετο, καθὼς ἢ εἰς τὴν Καβάλαν, καὶ Θεσσαλονικίαν.
 ἢ Τίνδη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν αἱ φάτναι τῶν ἵππων τῆς
 Διομήδους. Μεσόγειος πόλις τῆς Θράκης ἦταν μεταξὺ τῶν Φι-
 λίππων πρὸς Δυσμὰς 61. μίλια, ἢ τῆς Μαξιμιανῶν πό-
 λεως πρὸς Ἀνατολὰς 18. μίλια, ἢ τὴν Τραϊανῶν πόλιν,
 ἡ ὁποία ἀπέχει τῆς Μαξιμιανῶν πόλεως 57. μίλια, αὐτῆς
 τῆς Μπορὲ, πλησίον τῆς Γιασικιοῦ Κώμης, ἦτον πόλις,
 τῆς ὁποίας τὰ τεῖχη φαίνονται, Γυφτίκασρον τοῖς πολ-
 λοῖς λεγομένη, ἴσως αὕτη εἶναι ἡ Δικαία πόλις. εἴτε ἡ
 Μαράνεια, ἢ τὴν ἀκροθαλασσίαν, ταύτῃ καλεῖ ὁ Ὀμη-
 ρος Ἰσμαρον, ἀπὸ τῆς Ἰσμάρου ποτ. ὅς τις καὶ Σχοῖνος
 καλεῖται, τῆς ποτίζοντος ταύτῃ, πρότερον αὕτη ἐκαλεῖτο
 Ὀρταγέρεια, εἴτε Ἰππαρχία ἢ Κυλώσσημα, ἢ Κλαζομενὴ
 ὑπότινων. εἶναι τιμηρικὴ εἰς θρόνον Ἀρχιερέως, ὁ ταύ-
 τῆς τόπος, Κικονία καλεῖται, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Κίκο-
 νες. μεταξὺ τῆς Μαρωνείας, ἢ τῆς Ἐβρου ποτ. εἶναι τό-
 πος καλέμενος Δωεῖσκος, εἰς τὸν ὁποῖον λέγουσιν, ὅτι ὁ
 Ξέρξης μὴ δυνάμενος διὰ τὸ πλῆθος τὰ μεξήσῃ τὸ στρα-
 τώματά, τῆς ἐμέξῃ μετὰ τὸ διάστημα τῆς τύπας. μετὰ τὴν
 Μαράνειαν εἶναι ἡ Μάκρη, εἴτε ἡ Αἶνος πόλις ἢ τὰς
 ἐκβολὰς τῆς Ἐβρου ποταμῶ, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Αἰγείας
 ἐλθόντος ἐκεῖ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος. αὕτη ἦτον

ποτὲ μεγάλη, ὀλίγον ἀφισαμνή της θαλάσσης, τετιμημένη εἰς θρόνον Ἀρχιερέως. ἐλέγετο καὶ Πολτυοβεΐα κατὰ τὸν Στράβ. καὶ Πολτιμβεΐα ὑπὸ τῷ Στεφάνῳ, καὶ Ἀψυθος, ὑπὸ δὲ τῷ Ἀππιαστὶ Σκύθος ὀνομάζεται, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Ὑνος. ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται τὸ σῶμα τῆς Χερσοννήσου, εἰς τὸν Ἰθμόν της ὁποίας ἦτον ποτὲ πόλις ἢ Λυσιμάχεια, κατὰ τὴν ἄκρην τῶν Ἑλλησπόντων, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Θράκῳ Λυσιμάχῳ, εὐὸς τῶν Στρατηγῶν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ μετὰ 22. ἔτη, ὑπὸ σεισμῶν τῆς γῆς ἐκρημνίσθη, ἢ κατὰ τὸν Ἀππ., ἀποθανόντες τῷ Λυσιμάχῳ οἱ Θράκες τὴν ἐκρήμνισαν, ὕστερον πάλιν τὴν ἀνωκοδόμησεν ὁ Σελεύκου Ἀντίοχος, καὶ τὴν ἐφύλαττε χάριν τῷ πολέμῳ ἐναντίον τῶν Ῥωμαίων. εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ἡρακλείας Μητροπολίτην, ὕστερον ἐγίνε Μητρόπολις, καὶ καθὼς αὕτη δέσκακετο εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλοῦραν τῶν Ἰθμῶν, ἦτις ταυῦ καὶ τοι εἴπειον, Ἐξαμίλιον καλεῖται, ἔτσι ἢ Καρδία πόλις εἰς τὴν Δυτικὴν. αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ Καρδιόπολις, ἢ ὁποία φαίνεται εἰς τὸν Πausανίαν, καὶ Στέφανον, γὰρ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ μὲ τὴν Λυσιμαχίαν, ἀλλ' οὐχ ὅπως ἔχει τὸ ἀληθές, μὲ ὅλον ὅπῃ ἀπὸ τῶν κρημνισμάτων ταύτης ἐκτίθη ἢ Λυσιμαχία. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Μέλας Κόλπος Καρδιανός. ἐξ αὐτῆς ἦσαν Εὐμοχίης καὶ Ἰερώνυμος οἱ Ἰσραηλοῖ. λέγεται κοινῶς ταυῦ Καρδιὰ, καὶ τοι σμικρὰ Κώμη. μετὰ ταύτην εἶναι ἢ Μασσσία ἄκρα, κοινῶς λεγομένη Κάβο Γεέγο, καὶ Κεΐθαι, δέσκακεται εἰς τὴν νοτίαν ἄκρην τῆς Θρακικῆς Χερσοννήσου, ἀπὸ τῆς Σιγαίης ἄκρας τῆς Τρωάδος. ἔστις ὁ Μέλας Κόλπος, ὅς τις καὶ Μελαρός λέγεται, καὶ Καρδιανός, λέγεται καὶ Μεγαρείσιον, ἢ καὶ Μαγαρείσιον, ὅπῃ καὶ Μορασήειον εἶναι. Ἐλεὺς πόλις ποτὲ, ἢ ὁποία τίθεται πλησίον τῆς Μασσσίας ἄκρας, ἦτις λέγεται ταυῦ Κεΐθαι, ἢ Κρυφθαί, κατὰ τὸ σῶμα τῶν Ἑλλησπόντων, 30. μίλια ἀφισαμνή της Προποντίδος, καὶ τῆς Καλλιπόλεως πρὸς νότον. καὶ

15. τῆς Σησῆ, καὶ ἄλλα τόσα, ἢ καὶ 20. τῆς Σιγείας Ἀκρωτὸς
 πρὸς δυσμᾶς. Νοτιώτερα ταύτης εἶναι νέον Κασέλλι, εἶ-
 τα ἡ Παναγία, μετέπειτα αὕτη τὸ Πόρτο Κρυφειὰ, εἶτα
 Σαὺ Ντερεσί, μετὰ τὸ Τζομάκ Δερεσί, Κυπαρίσσια
 Πόρτο, ἔπειτα Κασέλλι Παλαιὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ Ση-
 σὸς, διάσημος τὸ πάλαι, ὡς περ καὶ ἡ ἀντικρὺ ταύτης Ἀ-
 βυδος, μετὰ τὸν ἔρωτα τῆς Λεανδρού. ἡ Σησὸς ἦτον ἡ ἀείση
 τῆς πόλεως πῶν ἐν τῇ Χερσοννήσῳ δόρισκομένων, αὐτὰ τὰ
 παλαιὰ Κασέλλια ἀνέκτισεν ὁ δεύτερος Σουλτάν Μεχμέ-
 τῆς, ὡς περ τὰ νέα ὁ δὲ Σουλτάν Μεχμέτῆς. τὸ ἐν τῇ Εὐ-
 ρώπῃ Παλαιὸν Κασέλλιον καλεῖται ὑπὸ τῆς Λαονίκου καὶ
 Λαιμοκοπίης. οἱ Τῦρκοι καλεῖσι αὐτὰ τὰ Κασέλλια, Μπο-
 γάζ Ἰσάει. οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι Δαρδανέλλια τὰ ὀνομάζου-
 σιν, ἐκ τῆς Δαρδαίου ἀρχαίας πόλεως, ἣτις ἦτον ἐν τῇ
 αἰγιαλῷ τῆς Ἑλλησπόντου, ἢ τῆς Ἀσίας. ὁ Ἑλλησπόντος
 ἐκτείνεται κατὰ τὸ μῆκος 45. σχεδὸν μίλια, ὑπὸ τῆς Προ-
 ποντίδος μέχρι τῆς Αἰγαίης Πελάγους, συνδέει μάλιστα με-
 ταξὺ τῆς Σησῆ καὶ Ἀβύδου, τῆς ὁποίας τὸ ἐκεῖ πλάτος εἶ-
 ναι σαδίων 7., ἢ 8. λέγεται ὑπὸ πῶν Ἰταλῶν Στρέττο
 τῆς Καλλιπόλις, καὶ Μωράτζο τῆς Ἁγίας Γεωργίας. πλη-
 σίον τῆς Σησοῦ εἶναι τόπος, Ἀποβάθρα ὀνομαζόμενος,
 καθ' ὃν ἐξέρχεται ἡ Σχεδία, ὅταν ὁ Ξέρξης ἐγεφύρωσε
 τὸν μεταξὺ τῆς Ἀβύδου καὶ Σησῆ Πορθμὸν, ἐνώσας τὰ κε-
 χειρισμῶνα μέρη τῆς γῆς ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ταῖσι τῶν
 Ἀσίων, καὶ τῶν Εὐρώπων, μετὰ τῶν γέφυρας ὅπως ἔκαμιν,
 ἔργον ἀξιοσφραγίστατον, καὶ Βασιλέως ἀρμόδιον, διὰ τῆς ὁ-
 ποίας ἀπέρασε τὸ στρατόμακρον ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τῶν Εὐ-
 ρώπων. μετὰ τὸ παλαιὸν Κασέλλι εἶναι τὰ Μάδυτα, κόρ-
 νως Μάυδο λεγόμενα, πόλις ποτὲ, πανυῶ Κωμόπολις
 τῆς Θρακικῆς Χερσοννήσου, θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα, ὑ-
 πὸ τὸν Ἡρακλείας Μητροπολίτην, ἀπέχουσα τῆς Σησοῦ
 μίλια 2., τῆς Καλλιπόλεως 23. πρὸς μεσημβρίαν. με-
 τὰ ταύτην εἶναι Ἀγύλεια Πόρτο. εἶτα ἦτον ἡ Πακτύη τα-

θυῶ εἴπειον, λέγεται τώρα ὁ τόπος αὐτῆς παλαιὰ Πά-
 τινο, πρὸς τὴν Προποντίδα, ἀπὸ τῆς Καρδιοπόλεως,
 πλησίον τῆς Λυσιμαχίας, μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς Μακροῦ
 Τείχους, 5. μίλια ἀπὸ ἀφισαμυῆ, θρόνον ποτὲ Ἐπι-
 σκόπου ἔχουσα, ὑπὸ τὴν Τραιανουπόλεως Μητροπόλιν,
 ὑπερον ἔγινε καὶ αὐτὴ Μητρόπολις, ὡσαύτῃ ἦτον ἡ λαμ-
 παρότερα τῶν περὶ αὐτὴν ἄλλων. ἡ Προποντις καλεῖται
 πανυῶ θάλασσα τῆς Μαρμαρᾶ, ἀπ' αὐτῆς τῆς Πακτύης ἔ-
 γινε τείχος, ὑπὸ τῆς Μιλτιάδου (κατὰ τὸν Ἡρόδοτον εἰς
 τὴν Μελπομοσύου) μέχρι τῆς Καρδίας πόλεως. μετὰ τὴν
 Πακτύου, ἦτον τὸ νέον Τείχος τῆς Ξυνοφώντος, ὅπερ καὶ
 μακρὸν Τείχος ἐκαλεῖτο, τὸ ὁποῖον ἐκτίθη εἰς βοήθειαν
 τῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν περὶ αὐτὴν, ἐναντίον
 τῶν καταδρομῶν τῶν Βαρβάρων, οἱ τινες κατέτρεχον εἰς τὴν
 Εὐρώπην, ἐκ τῆς Εὐξείνης Πόντου τῶν Κόλχων, τῆς Μαιώ-
 τιδος λίμνης, τῆς Καυκάσου ὄρους, καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν,
 καὶ ἐκτείνετο ἐκ τῆς μεσημβρίας πρὸς βορρῆαν. τὸ πλάτος αὐ-
 τῆς ἦτον ποδῶν 80. τὸ δὲ μῆκος μιλίων 60., κατὰ τὴν Σεί-
 δαν. ὁ δὲ Νικηφόρος λέγει τὸ μῆκος αὐτῶν τῶν τοίχων,
 γὰ ἦτον ποδῶν 1500., τὸ δὲ πλάτος ποδῶν 20., καὶ γὰρ
 ἦσαν κτισμένοι ἐκ πυροβόλων λίθων, ὡς γὰρ ἐφαίνοντο
 μᾶλλον ὄρος, ἢ περὶ τοῖχος. ὁ Εὐάγγελος λέγει, πούτο τὸ
 τείχος ἔργον ἦτον Ἀνασασίης τῆς Αὐτοκράτορος, κτισθὲν
 ξέμακρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως σταδίους 280., ἐτελείωνον
 ἀπὸ τὸ εἶνα μέρος εἰς τὴν Πόντον, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης, εἰς τὴν
 Προποντίδα, ἢ κατ' ἄλλως, ἐκτείνετο ἀπὸ τῆς Σηλυμβείας
 μέχρι τῆς Πόντου, εἰς σταδία 420., ἢ εἰς διάστημα ἡμερῶν
 δύο, ἀποτελῶντας οἶον τινὰ Πορθμὸν, καὶ τὴν Κωνσταντι-
 νούπολιν, ἀπὸ τῆς Χερσοννήσου, οἷον τινὰ νῆσον. τέρας τῆς τοί-
 χους ἐκράτισαν ποτὲ οἱ Βάρβαροι, τῆς ὁποίας διώξας ἐ-
 κείθεν ὁ Ἰσχυριανὸς ἀνέλαβεν αὐτὰς, καὶ ὠχύρωσε μετὰ πύρ-
 γους, καθὼς ὁ Προκόπιος μαρτυρεῖ. Βιβλ. δ' περὶ Οἰ-
 κοδομῶν Ἰσχυριανῶν, ἐκταῦθα εἰς τὴν αἰγυαλὴν τῆς Προποντί-
 δος

δος ἐκτίθη καὶ πόλις μακρὸν Τεῖχος καὶ αὕτη λεγομένη. μεταξὺ τῆς Πακτύης καὶ Ραιδεσῆ, 5. μίλια τῆς Δυσισμαχίας ἀπέχουσα πρὸς βορρῆαν, 150. ὑπὸ τῆς σόματος τῆς Πόντου, 122. ὑπὸ τῆς Δωείσκης πρὸς ἀνατολὰς, θρόνον πατρὸς Ἐπισκόπου ἔχουσα, ὑπὸ τὸν Ἡρακλείας Μητροπολίτην, ὕστερον ἔγινε Μητρόπολις, ὁμοῦ μὲ τὴν Ξαυθίαν, καὶ τὸ Πειθεώειον. ταύτην τὴν πόλιν κατέσκαψεν Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἀσας, ὁ ἄρχων τῶν Βουλγάρων, καθὼς ἀκόμη τὴν Τραϊανέπολιν, τὴν Γαλιέπολιν, τὴν Ραιδεσὸν, τὴν Πάριον, τὴν Ἡράκλειαν, καὶ τὴν Φιλιππέπολιν. Καλλιπόλις, ὑπὸ τῶν Τούρκων Γυελίμπολε, εἰς τὸ ἄδραθαλάσιον τῆς Προποντίδος δεισκομένη, ἀντικρὺ τῆς Λαμψάκης, θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα, ὑπὸ τὸν Ἡρακλείας Μητροπολίτην, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων καὶ πόρα. τὴν ἐκυρίωσαν καὶ οἱ Βενετοὶ ἐν ἔτει 1205. ὅταν τὴν ἐπῆρσεν ὁ Σαλειμὺν, ὁ υἱὸς τῆς Ὀρχας, ἐν ἔτει 1357, ἢ κατ' ἄλλους, ὁ Σελτὰν Μιράτης ὁ α'. ἐν ἔτει 1336., ὁ ὁποῖος ἀπέρασεν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς Ἑλλησπόντου, μὲ δύο Καράβια Γενβεζικα, ἔχοντας εἰς αὐτὰ 60. χιλιάδας ἀνθρώπους, διὰ τὰς ὁποίας ἔδωκε τῶν Γενβεζικῶν τὰ τὰς ἀπεράσαν 60. χιλιάδας φλωρία χρυσᾶ, ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν τὸ ἐλογιάζε διὰ τίποτε, ἀλλ' ἔλεγεν, ὅτι γὰρ ἔχασεν εἷς ἀμφορέα, ἢτοι βουτζὶ κρασί, καὶ μίαν φάτνην χοίρων. ὕστερον δὲ, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἔδειξε τί ἔχασεν, ὡσανὶ ὅπως ἐξ αὐτῆς φοροχωρῶντες οἱ Τῦρκοι ἐληλάτισαν τὴν Θράκην, ἔλαβον τὴν Ἀδριανέπολιν, τὴν Φιλιππέπολιν, καὶ τὰ ἑξῆς. Πειραιάκιον, κοινῶς Πειρίσασις, καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων Σαρκιοῖ, πόλις ποτὲ πρὸς τὴν Προποντίδα, μεταξὺ τῆς Καλλιπόλεως καὶ τῆς Μυειοφύτου, ἀφ' ἧς ἀπέχει μίλια 12., ἔχουσα ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ἡρακλείας Μητροπολίτην. Μυειόφυτες, κοινῶς Μυειόφυτο, εἰς τὴν αἰγιαλὸν τῆς Προποντίδος, πόλις ποτὲ, τανυῶ δὲ, οἷον Καμύπε.

μόπολις, με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἡρακλείας Μητροπολίτην. χώρα, Καμόπολις. εἶτα Γάνον, πόλις εἰς τὸν αὐτὸν αἰγιαλὸν τῆς Προποντίδος, μεταξύ τῆς Μυειοφύτης πρὸς νότον, καὶ τῆς Ραδαισῆ πρὸς βορέαν, θρόνον Ἀρχιεπισκόπου ἔχουσα, Γάνη, καὶ Χάρας λεγομένη. Πάϊον, κοινῶς Παΐδα, πόλις ποτὲ μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἡρακλείας, τανυῶ Κώμη. Ραιδεσὸν κοινῶς Ροδοςὸ, καὶ ὑπὸ τῆς Τέρκων Τεκιρύταγι, πόλις ὀνομασθῆ καὶ διάσημος μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ἡρακλείας Μητροπολίτην, μεθ' ὅλον ὅπερ τανυῶ ἔγινεν Ἀρχιεπισκοπικὴ, αὕτη ἐλέγετο Βυσάνθη τῆς Σαμίων κατὰ τὰς ἐκβολὰς οὐσα τοῦ Ἄρξου ποταμοῦ, πόλις ὡραία, πλῆθος ἀνθρώπων ἔχουσα, γράφεται καὶ Ρεδαισὸν, ἀπέχει τῆς Ἡρακλείας 30. μίλια πρὸς μεσημβρίαν. πέραν τῆς ποταμοῦ ἦτον τὸ Ρέσιον, τὸ ὅποιον τινὲς οἰοῦνται, νὰ εἶναι τὸ Ρεδαισὸν. Ἡράκλεια, Ρέγλια ὑπὸ τῆς Τέρκων λέγεται, κατὰ τὴν αὐτὴν ἄκρην τῆς Προποντίδος, ἡ μεγίστη πόλις τὸ πάλαι τῆς Θράκης, ἡ ὁποία πρότερον ἐκαλεῖτο Μυγδονία, εἶτα ἐκλήθη Πέρινθος, κτιθεῖσα μετὰ τὴν Ρώμην ἔτη 153., ἡ πρὸ τῆς Χεισοῦ Γωνησ. ἔτη 600. σχεδὸν, ἔχει λιμενία, ἀπέχει τῆς Κωνσταντινουπόλεως μίλια 60. πρὸς τὸν Ἀφρικόν, τῆς Ρεδαισῆ 20. πρὸς βορέαν, τῆς Ἄκρων 48. πρὸς ἀνατολάς. αὕτη εἶχε τὸ πάλαι Παλάτια λαμπρότητα, οἰκοδομηθεῖσα ὑπὸ τῆς Οὐεσπεσιανοῦ, καὶ ὑπὸ ἄλλων Ῥωμαίων Αυτοκρατόρων, ὁμοίως καὶ τὸ εὐδοξὸν Ἀμφιθέατρον, τὸ ὅποιον λέγουσι νὰ ἦτον ἐξ οὐραίου λίθου, μεταξύ τῶν ἑπτὰ θαυμασίων τῆς Κόσμου μετρέμενον. περιγράφει αὐτὴν Διόδωρος ὁ Σικελ. βιβλ. 15'. δευρὸν σώζει τανυῶ τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα, εἶναι τετιμημένη εἰς θρόνον Μητροπολίτη, καὶ ἡ τῆς Μητροπολίτη (λέγει ὁ Γρηγορᾶς βιβλ. 5'.) κατὰ τὰ παλαιὰ ἐφεῖται προνόμια, χειροτονεῖν τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς μεγάλης Κωνσταντινῆς τῆς τῆς Βυζαντίου εἰς νέαν καὶ μεγίστην καταστήσαντος Ρώμην, μὴ καταλύειν

ἐθελήσατος τὰ τῶν πάλαι Βασιλέων πορονόμια, ἀλλ' ἐπι-
κυρώσαντος μᾶλλον αἰδοῖ τὰ μακρὰ χρόνια, καὶ τὰ τὸν νόμον
θεύτης Σούρη τῷ Αὐτοκράτορος. „ δέσκονται καὶ ἐπιγρα-
φαὶ τοιαῦται ἐν τῇ Μητροπόλει.

„ Ἀγαθῇ τύχῃ Αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραϊανῶ Παρ-
„ θικῶ Τίον Θεῶ Νερῶα Τίανόν Τραϊανόν Ἀδελανόν
„ Σεβασόν Δημαρχικῆς ἐξουσίας Ἰπατον τὸ Γ'.

„ Ἀγαθῇ τύχῃ Αὐτοκράτορα Καίσαρα λ'. Σεπτίμιον
„ Σεῦῆρον δ'σεβίω Περτίνακα Σεβασόν Ἀραβικόν Ἀ-
„ διαβλιωκόν Παρθικόν μέγιστον ἢ Βαβυλὼν καὶ ὁ Δῆμος τῶ
„ Νεωκόρων Περειθίων.

Σηλυμβεία, ἣτις καὶ αὐτὴ τῷ μ. γράφεται, καὶ ὑπὸ τῷ Σω-
κράτες Σαλαβεῖα, κατὰ τὸν αὐτὸν Αἰγιάλον τῆς Πρόπον-
τίδος δέσπομνῆ, πόλις καὶ τῶρα μὲ πλῆθος ἀνθρώπων,
ἀπέχουσα τῷ Βυζαντίῳ 35. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ 25.
τῆς Ἡρακλείας πρὸς ἀνατολᾶς. αὕτη τὸ πάλαι ἦτον Ἐ-
πισκοπικὴ ὑπὸ τὴν Ἡρακλείας Μητροπολίτην, ὕστερον ἔ-
γενε Μητρόπολις. αὕτη ἐκλήθη καὶ Εὐδοξιάπολις, εἰς
τιμῶν Εὐδοξίας τῆς Αὐγῆσης. μετὰ ταῦτα εἶναι Κω-
μόπολις Ἐπιβάται λεγομνῆ. εἶτα εἰσέρχεται ὁ Ἀθύρας
ποτ. εἰς τὸν ἀπ' αὐτῶ ὀνομασθέντα Κόλπον, πρὸς τὸν ὁποῖον
ἦτον καὶ πάλις Μελαντιάς λεγομνῆ, καὶ Κώμη Καισαρια-
νὴ πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῷ Ἀθύρα ποταμῷ, ἀπέχουσα τῆς
Κωνσταντινουπόλεως 30. μίλια πρὸς μεσημβείαν, μὲ θρό-
νον Ἐπισκόπου, λέγεται ταυτῶν Μεγάλο Τζεκμετζέ, ἢ
τοι Ζεῦγμα. Καλλικράτεια Κώμη, εἶτα τὸ Ῥήγιον, ἢτοι
τὸ Μικρὸν Τζεκμετζέ, πόλισμα, ὡσπερ καὶ τὸ Μέγα
Τζεκμετζέ. εἰς αὐτὸ εἶναι καὶ λίμνη, Μύρμηξ λεγομνῆ.
αἱ γέφυραι, ὅπῃ δέσκονται εἰς τὸν Ἀθύρα καὶ εἰς τὸν
Ῥήγιον, ὑπὸ τῷ Σαλειμαῦ κατεσκευάσθησαν, ἡ γέφυρα τῷ
Ῥηγίῳ φρῶτον ἦτον ξυλίνη, ὡς περ καὶ τοῦ Ἀθύρα, εἶ-
τα ὁ Ἰεσινμανὸς τῶν ἔκαμε μὲ λίθους, ἔχουσα καμάρας,

ἢ μετὰ τὸ εἶναι ἡ Κωνσταντινούπολις, Σταμπόλ ἢ τῆς Τέρκων λεγομένη, ἢ τὸ Βυζάντιον.

7. Τὸ Βυζάντιον ἐκτίθη μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐπὶ 96. ἢ πρὸ τῆς Χρυσῆς Γεννησ. ἐπὶ 655. ὑπὸ Βύζαντος τῆς Τίε τῆς Ποσειδῶνος, κατὰ τὸν Στέφανον, ἢ Εὐστάθ. ἢ ἀληθέστερον, ὑπὸ Βύζαντος τῆς Ἀρχιστρατήγου τῶν Μεγαρέων, οἱ ὅποιοι βελούσαμνοι ποτὲ περὶ ἀποικίας, ἢ πᾶ νὰ κτίσωσι πόλιν, ἠρώτησαν τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα εἰς τὰς Δελφάς, εἰς τὰς ὁποίας ἔχρησε τὸ Μαντεῖον, κτίζειν πόλιν ἀπέναντι τῶν τυφλῶν, τυφλοὺς καλέσας τὰς Χαλκηδονίους. διότι ἐταῖοι ἔσονται, ἢ νὰ ἦλθον πρότερον ἐκεῖ δεκαεπτὰ ἐτη, δεῦ ἐνόησαν τὸν καλὸν τόπον, ἀλλ' ὡς τυφλοὶ προέκεραν τὸν χειρότερον, ἢ ἐκτίσαν τὴν Χαλκηδόνα. ἐδόθη προσέτι εἰς αὐτὰς ἢ ἕτερος χρησμός ἐκ τῆς αὐτῆς Μαντείας, ἔπως ἔχων.

„ Ὀλβιοι, οἱ κείνῃ πόλιν ἀνέρες οἰκήσασιν.

„ Ἀκτὶς Ὀρηϊκῆς ὑγρὸν παρ' ἄκρον σῶμα Πόντε,

„ Ἐνθα δύο σκύλακες πολικῶν λάπτει θάλασσαν.

„ Ἐνθ' ἰχθύς ἔλαφός τε νόμον βόσκονται ἐς αὐτόν.

„ Στέλλε δ' ὡς ὤκισα, ἢ εἰς φρεῖα πάντα λαβόντα.

Ὅθεν λαβὼν ὁ Βύζας, ἢ καὶ Βύζης, τὴν ἀποικίαν αὐτῶν, ἦλθεν εἰς ἐταῖον τὸν τόπον, ἢ ἐκτίσε τὸ Βυζάντιον, κατὰ τὴν ἄκραν τῆς Βοσπορίας θαλάσσης, ἢ ὁποία ἄκρα ἐκαλεῖτο Λυγός, εἶτα ἐκλήθη χρυσὴν Κέρας, ἢ Χρυσοκέρας. ἀπ' αὐτῆς ὠνομάθη καὶ ὁ Κόλπος, Κεράτιος, ἀέχων πρὸς Δύσιν κατὰ τὸν Στράβ. ἐπὶ σάδις 69., εἰκῶς ἐλάφῃ κέρατι, εἰς γὰρ πλείους χιζεται Κόλπος, ὡς ἀπὸ κλάδου τινός, ἢ Κέρας ἐκλήθη κατὰ τὸν Προκώπιον, ἢ ἄλλως ἀπὸ τῆς Κεροέως τῆς Μητροῦς Βύζαντος τῆς οἰκιστῆς τῆς πόλεως. ἐταῖο τὸ Βυζάντιον ἀνεκτίσε ἢ αὐξήσεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Πausanίας. τὰ τεῖχη τῆς Βυζαντίας ἐπαινεῖντο ἢ δι' ἄλλα πολλά, καὶ

μάλιστα διὰ τὰς ἑπτὰ Πύργους, τὰς ὁποίας ἔκτισεν ὁ Βύ-
 ζας εἰς τοιαύτην θέσει, ὥστε ἀπηχῆσαν, κατὰ τὸν Ἡού-
 χιον λέγονται. „ τὰς γὰρ ἐν αὐτῷ Πύργους ἑπτὰ ὄντας ἀν-
 τιφθέγγεδαί τε, καὶ διηχεῖν ἀλλήλοις σιωήμοσεν. εἶποτε
 γὰρ σάλπιγγι ἢ φωνῇ τις ἑτέρα τοῖς Πύργοις ἐπεφοίτα,
 ἔπερος εἰς ἑτέραν τὴν ἠχῶ μετελάμβανε, καὶ πρὸς τῷ πέρας
 κειμένῳ παρέπεμπεν „ ὁμοίως καὶ ὁ Δίων ᾧδρα τῷ Ξιφι-
 λίνῳ „ καὶ εἶδον ἐγὼ ταύτην τεῖχην πεπποκότα, ὡς περ ὑπὸ
 ἄλλων τινῶν, ἀλλ' ἐχὶ ὑπὸ τῷ Ῥωμαίων ἐαλωκότα, ἐ-
 τεθεάμενον δὲ αὐτὰ καὶ ἐσηκότα, καὶ ἠκηκόον αὐτῶν καὶ λαλῶν-
 τῶν. ἑπτὰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς Θρακίων πυλῶν Πύργοι
 καθεστηκότες. πρὸς τὴν θάλασσαν ἦσαν. τάων δὲ εἰ μὲν-
 τις ἄλλῳ τινὶ προσέμιξεν, ἥσυχος ἦν. εἰδέτις τῷ πρώτῳ
 ἐνεβόησέ τινα, ἢ καὶ λίθον ἐνέριψεν, αὐτὸς τε μηχανῶντινι
 ἐλάλει, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ αὐτὸ τῶτο ποιεῖν παρεδίδου, καὶ
 ἔτω διὰ πάντων ὁμοίως ἐχώρει, ἐδ' ἐπετάρατον ἀλλήλους,
 ἀλλ' ἐν τῷ μέρει πάντες, ᾧδρα τοῦ πρὸ αὐτῶ ὁ ἕτερος,
 τὴν τε ἠχὴν καὶ τὴν φωνὴν διεδέχοντότε καὶ παρεπέμποντο.
 ἐκόσμησεν ἕως ὁ Βύζας τὸ Βυζάντιον καὶ μὲ ἄλλα πολ-
 λά, μάλιστα καὶ μὲ διαφορὰς Ναὺς τῆς ψαλδῶν Θεῶν, οἷον,
 1. τὴν Ἰππέως Διός, εἰς τόπον, ὅπου ὑπερον κατεσδύασθη
 ὑπὸ τῷ Σόλῃρ ὁ Ζόξιππος. 2. τὸν Ναὸν τῷ Αἰῶτος καὶ
 Ἀχιλλέως κατὰ τὸ Στρατήγιον, εἰς τὰ Θερμὰ τῷ Ἀχιλ-
 λέως. 3. τὸν Ἐκάτης, κατὰ τὸν Ἰπποδρομίας τόπον. 4.
 τῷ Ποσειδῶνος, κατὰ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ὀλί-
 γον ἀνωτέρω τῆς, κατὰ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Προποτιδος,
 ἀντικρὺ τῆς Χρυσεπόλεως. 5. τὸ Τέμενος τῆς Ἀφροδί-
 τῆς, καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ Σόλῃρος ἔκτισε κατὰ τὸ Ἀλεξανδρι-
 νὸν Χρονικόν. 6. τὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῇ Ἀκροπόλει. 7.
 τὸν Ἡλίας καὶ Σελλῶης. 8. τὸν Οἶκον τῷ Ἀρεως, καὶ τὸν
 Προκώπιον. 9. τῆς Ἐκβασίας Ἀθηνῶν ἐπὶ τῷ Βοσπορίῳ
 Ἀκρωτηρίῳ, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐν ταῖς Συκαῖς, ἥτοι εἰς τὸν
 Γαλατῶν ἔκτισεν 10. ὁ Βύζας Ναὸν τῷ Ἡρώος Ἀμφιά-
 ραω,

ραω, κατὰ τὸν Ἡσύχιον, 11. εἰς τὴν Σύρροιαν τὰ Κι-
 δάρη καὶ Βορβύζε, ἦτον ὁ Ναὸς τῆς Διοσκέραν, Κάσορος
 καὶ Πολυδέκης. κατὰ τὸν Ἡσύχιον, 13. ἐν τῇ τῆς Σε-
 μέρης Βομῶ, καὶ τῇ τῆς ποταμῶν μίξει, ἐν αἷ καὶ λύσις
 τῶν παθῶν ἐγένετο 14. τῆς Ἀρτέμιδος πρὸς τὸ τῆς Θρά-
 κης ὄρος, καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐπεὶ λοιπὸν τὸ Βυζάντιον
 ἐστάθη πρωτεύουσα πόλις τῆς Θράκης πρὸ τοῦ Σόδηρου
 Αὐτοκράτορος, μετὰ τὴν Ἡράκλειαν, πρῶτον Ἐπίσκοπον
 λαβῆσα τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου χειροτονηθέντα
 Στάχυν. ὕστερον δὲ κατεπολεμήθη ὑπὸ Σόδηρον τῷ Αὐτο-
 κράτορος, ἐν ἔτει ἄπο Χριστοῦ 197., κατὰ τὸν Ἡρωδιανόν,
 βιβλ. γ'. τὸ Βυζάντιον ἐάλω ὕστερον λιμῶ, πᾶσα τε ἡ
 πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λατρῶν παντός τε κόσ-
 μος καὶ τιμῆς ἀφαιρέθη, κώμη δαδύειν, Περειθίοις δῶρον
 ἐδόθη, ὡς καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεύσιν. ἀφ' ἧς λοιπὸν εἰς
 ἐλευθέρω κατὰσασιν ἤφερον ὁ Αὐτοκράτωρ Σόδηρος τὸ Βυ-
 ζάντιον, ὕστερον μεταμεληθεὶς, ἀρχισε νὰ ἀνακτίζη τὰ
 τεῖχη αὐτῆ, καὶ πολλὰς οἰκοδομὰς νὰ ἐγείρη, τὰς ὁποίας
 ἐτελείωσεν ὁ υἱὸς αὐτῆ Ἀντωνίνος, ἀφ' ἧς καὶ Ἀντωνίνη ἐ-
 κλήθη τὸ Βυζάντιον.

8. Ὅταν δὲ ὁ Κωνσταντῖνος ἐγένετο Αὐτοκράτωρ, λα-
 βῶν χρησμόν, ὅτι ἀπόλλυται μέλλει ἡ Βασιλεία Ῥώ-
 μης, κατὰ τὸ Ἀλεξανδρινὸν Χρονικόν, μεῖζον ὅπως ἀρχι-
 σε νὰ κτίσῃ πόλιν καὶ εἰς ἄλλας τόπους, μάλιστα (κατὰ τὸν
 Θεοφάνην, Νικηφόρον, καὶ ἄλλους) εἰς τὴν Ἀσίαν, τὸ πρὸ
 τῆ Ἰλίου Πεδίου, ὑπὲρ τὸν Αἴαντος τάφον, ἧ δὲ λέγε-
 ται τὸν Ναύσαθμον, καὶ τὰς Σκύλας ἐχρησάσαι τὰς ἐπὶ
 Τροίαν τότε στρατεύσασθαι Ἀχαιοὺς, ἀλλ' εἰς ἐδούνα ἄλλον
 τόπον ἀπετέλεσεν, εἰμὴ εἰς τὸ Βυζάντιον, τὴν ὁποίαν ἤρξα-
 το κτίζειν ἐν ἔτει ἄπο τῆς Αὐτοκρατορίας τῆς Αὐγύστου 358.,
 ἢ ἄπο Χριστοῦ ἐν ἔτει 326. καὶ ἐν ἔτει 330. ἐτελείωσεν αὐ-
 τήν. ὅταν ἀρχισε νὰ χεδιάζη αὐτῆς τῆς πόλεως (λέγει ὁ
 Φιλοσόργιος βιβλ. β'. κεφ. δ'. καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Νικηφόρος)

τὸν περίβολον, ἢτοι τὰ τεῖχη, ὅλον ὀειζόμενον, βάδυντε
περιόναι, τὸ δόρυ τῇ χειρὶ φέροντα, καὶ τὰ ἐξῆς. ἔπειτα δὲ
τοῖς ἐπομενοῖς ἐδόκει μείζον, ἢ προσῆκε τὸ μέτρον ἐκτεί-
νειν, προσελθεῖν τε αὐτῷ τινά, καὶ πικρὰν εἶδαι, ἕως πρὸς
Δέσποτα; τὸν δὲ ἀποκρινάμενον διαρρήδην φαίνει, ἕως αὐ-
τὸ ἔμπροσθεν ἔδηγὼν με 57. ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐτελείωσαν τὴν
οἰκοδομίαν τῶν τοιχῶν, ἔκαμν ὁ Κωνσταντῖνος καὶ τὰ Ἐγ-
καίνια, εἶπου γενέθλια τῆς πόλεως μεγαλοπρεπέστατα,
τῇ ἐνδεκάτῃ τῆ Μαΐου, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως Κόσμου,
κατὰ τὸν Ζωναρᾶν 5838., ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης κατὰ τὸ
Ἀλεξάνδρου Χρονικόν, ἐν ἔτει α' π'. καὶ ἐν ἔτει τῆς αὐτῆς βα-
σιλείας 25. καὶ διάταξε διὰ θεασίσματος, γράψας αὐτὸ
ἐν λιθίνῃ στήλῃ εἰς τὸ Στρατήγιον, ἐγγὺς τοῦ ἐδικτοῦ
Ἀνδριάντος, καὶ ὀνομάζεται Ἄνδρασα, Κωνσταντινῶpolis,
Νέα Ῥώμη, καὶ δευτέρα, ἐπὶ τῆς ἐφεξῆς χρόνος, τῇ τῆς
γενεθλίων ἡμέρᾳ, ὁράσαι τὴν ἑαυτῆς στήλιν, μετὰ τῆς
εἰθισμένης τιμῆς τῆς κατὰ καιρὸν Βασιλοῦντι καὶ τῆς Δι-
μω. καὶ τότε ἀνόμασεν αὐτὴν Ἄνδραν, καὶ Κωνσταντινέ-
πολιν, ἀφιερῶσας αὐτὴν εἰς τὴν Δέσποιναν Θεοτάκων, ὁ-
μοίως καὶ Δευτέραν, καὶ Νέαν Ῥώμιν, καθὼς ὁ Σω-
κράτης λέγει βιβλ. α'. κεφ. 15. χρηματίζειν δὲ δευτέ-
ραν Ῥώμιν, νόμῳ ἐκύρωσεν, ὡς νόμος ἐν λιθίνῃ γέγρα-
πται στήλῃ, καὶ δημοσίᾳ ἐν τῷ καθεμὲν Στρατηγίῳ, πλη-
σίον τῆς ἑαυτῆς ἐφίππε παρέθηκε. Τότε δὲ εἰς τὰ Ἐγ-
καίνια εἶπεν Οὐάλεντος τὰ Ἀσρολόγα, καὶ κάμνη τὸ θε-
μάτιον τῆς πόλεως, διὰ καὶ γνωρίστη πόσον καιρὸν ἔχει
να σταθῇ, τὸ ὁποῖον ἀποτελέσας εἶπεν, ὅτι ἔχει να στα-
θῇ ἔτη 696. καὶ τότε τὴν ἐτίμησεν με πολλὰ καὶ διάφορα
προνομία, καὶ μετὰ τὰ ἴσα τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, ἔσωντας
καὶ να ἐπιμελήθη με κάθε ἐπιπιδειότητα καὶ κόσμον, καὶ
τὴν κάμνη ὁμοίαν καὶ ἴσω μετὰ τὴν Ῥώμιν, ὡς ὁ Σω-
ζόμενος λέγει, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν του μετὰ τὸ πλῆθος τῶν
ἄνδρῶν.
T. III. E.

αὐθρόπων, μετὰ πλῆθη, μετὰ μεγαλοφρεπέστατα ἀκο-
δομήματα, γὰρ ἦτον μεγαλήτερον τῆς Ῥώμης.

9. Αὕτη ἡ πόλις ἐκτίθη εἰς τοιαύτω θεσιν καὶ θεω-
ρίαν, ὡς τε φαίνεται ὠραιοτάτη, καὶ ἵνα κατὰ τὸν Ἀεισο-
τέλειον εἶπω, ὡς καὶ πόλεως αὐτῆς ἐπεινέσιε πρῶτον τῶν
θεσιν. τὸ σχῆμα ταύτης εἶναι τρίγωνον, τῶ ὁποίῳ βάσις
εἶναι ἡ πλοῦρα, ὅπερ κλίνει πρὸς δυσμᾶς, ἡ κορυφή τε ἐκ-
σθῆει πρὸς ἀνατολᾶς. εἶναι ὡσαύτῃ Χερσόνησος περικλεισ-
μένη ὑπὸ μετὰ τῆ βορείως μετὰ τὸν Κερατίον Κόλπον, ἀπ' ἀ-
νατολῶν μετὰ τὰ ἄκρα τῆ Βασίονος σώματος, ἀπὸ μεσημβρίας
μετὰ τῶν Προποντίδα, καὶ ὑπὸ δυσμῶν μετὰ τῶν Θρακίαν γῆν.
τινὲς θελοῦσιν, ὅτι γὰρ γυρίζῃ μίλια 13., ἢ 14., καὶ ἄλλοι
18., ὁ δὲ Ἰσαλλοκοκονδύλης λέγει γὰρ γυρίζῃ 5 ἄδια. 111.
ὁ Βουδελμόντιος ὅπερ λέγει, γὰρ γυρίζῃ μίλια 18, μετὰ
ὑπὸ τῶν γωνίαν τῆ Ἀγίας Δημητείου, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς
τῶν Ἀκρόπολιν, ἢτοι εἰς τὸ Βυζαντίον, μέχρι τῆς γωνίας
τῆ Βλαχερνῶν μίλια 6, καὶ εἰς ἐπὶ τῆν τῶν πλοῦραν
Πύργος 110. ὑπὸ τῆς γωνίας τῆ Βλαχερνῶν, ἕως τῆς
Χρυσῆς Πύλης, μίλια πέντε, καὶ Πύργος 96. εἰς τὸ
τείχος, ὁμοίως καὶ προτείχισμα, καὶ μεταξύ αὐτῶν τά-
φος μετὰ νερό. καὶ ὑπὸ ταύτης, ἕως τῆς πύλης τῆ Ἀγίου
Δημητείας, μίλια 7. καὶ Πύργος 180. ὑπὸ ἐπὶ τῆς Πύρ-
γος ὀνομαστοὶ ἦσαν ὁ Πύργος τῆ Ἀνεμά, πλησίον τῆ
Βλαχερνῶν, ὁ Πύργος τῆ Εὐγενίας, τὸ Κασέλλι τῆ Θεο-
δοσιανῶν, τῆ Βλαχερνῶν, τῆ Πετρίαν, τῆ Κερατίαν Κόλ-
πον, τῆ Φρατζεσίδων, καὶ τὰ ἕξῃς. τὰ Τείχη καὶ οἱ Πύρ-
γοι ἀνεκτίθησαν ὑπερον ὑπὸ Θεοδοσίαν τοῦ ἕξ τῆ Ἀρκα-
δίας, ὑπὸ Ἡρακλείαν, ὑπὸ Θεοφίλαν, καὶ ἄλλων Βασιλέων.
ἐπαύω τῆ Πύργων τῶν πρὸς τὴν Προποντίδα κατασκευά-
σαν ἐν ταῖς ὑσέροις χρόνοις Βύκιναν, διὰ τῶν ὁποίων εἰ-
σερχόμενος ὁ Νότος, ἢ ὁ Βορρέας, ἀπετέλει ἡχον θαυ-
μάσιον, ὅταν ὁπότερος αὐτῶν ἰσχυρῶς ἐφύσα, καὶ ὁμοῦ μετὰ
τῆς

τῶς κτύπας τῶν κυμάτων πρὸς τὸ τεῖχος, ἀπετέλουν συμ-
 φωνίαν ἐξάισιον. περικλείουσι τὰ τεῖχη τῆς Κωνσταντινου-
 πόλεως ἑπτὰ λόφοι, καὶ ὅλιω τῷ Κωνσταντινέπολιν ἐ-
 διαίρεσεν ὁ Κωνσταντῖνος εἰς 14. Κλήματα, ἢ Χώρας,
 τὰς ὁποίας λατινιστὶ Ρεγιῶνας ἐκάλεον, παραπλησίως με-
 τὰ παλαιὰ Ῥώμην, εἰς τῷ πρώτῃ Χώρῳ, ἦσαν τὸ
 μέγα Παλάτιον, οἱ Βασιλικοὶ Οἶκοι, πῶν Μεγιστάνων
 τὰ παλάτια, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς τῷ δευτέρῳ, παρὰ τὰ ἄλ-
 λα, κεῖται καὶ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία, εἴπω ἡ Ἁγία Σο-
 φία, ὁμοίως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς, ὡσαύτ' ὅπως εἶδον τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως ἦσαν πολλότατα παλάτια, ξενοδοχεῖα,
 πτωχοδοχεῖα, λουτρά, νοσοκομεῖα, βρεφοτροφεία, λα-
 βοτροφεία, γεροντοκομεῖα, Ναοὶ πάμπολλοι, καὶ Ἐκκλη-
 σίαι, καὶ ἄλλα ἀξιοπρεπέστατα ἔργα, καὶ οἰκοδομήματα, τὰ
 ὁποία ὑπὸ πῶν ἐφεξῆς Αυτοκρατόρων καὶ Βασιλέων ὁση-
 μέραι κατεσκευάζοντο. ἐξαιρετος πῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἦ-
 τον, καὶ εἶναι ἡ Ἁγία Σοφία, κτιθεῖσα πρῶτον ὑπὸ τοῦ
 Μεγάλου Κωνσταντῖνου, ἢ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντῖου, κατ' ἄλλους.
 εἴτα ἔσοντας καὶ νῦν ἐκείνη, ἐν ἔτει 530. ὀλίγον ὑψέρου,
 νέαν, καὶ πολλῶν μεγαλητέραν, καὶ λαμπροτέραν ὅλων τῶν
 ἄλλων τῆς Οἰκουμένης, τῷ Ἐκκλησίᾳ τῆς τοῦ Θεοῦ Σο-
 φίας ἐκτίσεν Ἰουστινιανὸς ὁ Αυτοκράτωρ, τελειάσας αὐ-
 τῷ εἰς ἑξαετίαν, κατὰ τὸν Θεοφάνην, καὶ Κεδρηνόν. ὁ
 Εὐάγγελος λέγει, τὸ μήκος αὐτῆς νῦν εἶναι ποδῶν Ῥωμαϊ-
 κῶν 190. τὸ πλάτος ποδῶν 115., τὸ ὕψος ὑπὸ τοῦ σπώ-
 ματος μέχρι τοῦ κούφου τοῦ Ἡμισφαιρίου, ποδῶν 180.,
 ἢ τρούλλα ταύτης, ἢ ὁ θῶλος, ἦτον ὑψηλότετος, ὅπως ἐ-
 φαίνετο ὑπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἴτα
 κρημνισθεῖς ὑπὸ τοῦ βάρους, τὸν ἐχαμήλωσαν ὀργεῖαις 15.,
 κατὰ τὸν Γγύκαν, καθὼς σήμερον φαίνεται. καὶ αὕτη ἦτον
 πρὸ τῆς ἀλώσεως ἡ Πατριαρχικὴ Ἐκκλησία, ἣτις κα-
 τ' ἐξοχῶν μεγάλη ἐκαλεῖτο, καὶ διὰ τὸ ὑπερβάλλον αὐτῆς
 μέγεθος, καὶ διὰ τῷ Πατριαρχικῷ ἀξίαν. ἐξαιρετα πρε-

Ε Τ Ρ Ω Π Η :

σέτι ἦσαν εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν ἡ λεωφόρος, ἡτοι ἡ μέση ὁδός, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, τὸ Αὐγυσαῖον, τὸ Μίλιον, αἱ Στῆλαι, οἱ Κίωνες. ἐν τῷ Μιλίῳ ἦτον τὸ Ὀρολογεῖον, καὶ ἄλλα ᾠδμηπλήσια.

10. Πύλαι τῆς Κωνσταντινέπολεως ἦσαν, καὶ εἶναι αὐταὶ εἰς μὴν τὴν πλάτυν ὅπως εἶναι κατὰ τὴν Σπεραίαν, καὶ ἀφορᾷ πρὸς δυσμὰς, διαπεφραγμέναι μετὰ τείχη καὶ τὰ δύο χαμηλὰ, καὶ τὸ εἶς ὑψηλόν, τὰ ὁποῖα τὸ πλάτος εἶναι πλείον των 20. ποδῶν, καὶ τὸ χαμηλὸν περιζώνονται μετὰ χανδάκιον πλατὺ, βημάτων 25. πρώτη πόρτα των ἑπτὰ Γαλάδων, ὀφεισκομένη εἰς τὴν μεσημβρινὴν γωνίαν τῆς πόλεως, καλεῖται ὑπὸ των Τέρκων Γεδι Γαλα Καπί, ἡ χρυσὴ Πύλη, ὡς τινα ἐκόσμησεν ὁ Μέγας Θεοδόσιος, ταυτὶ φαίνεται, ἀλλὰ εἶναι κεκλεισμένη. οἱ ἑπτὰ Γαλάδες, ἡτοι τὸ Ἑπταπύργιον ἐκτίθη ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Μεχμέτ τῷ β'. ὁ, που τὸ πάλαι ἦτον ἡ ἑτέρα Ἀκρόπολις τῆς Κωνσταντινέπολεως, Κυκλόβιον καλέμαρον, καὶ Στρογγύλον. δεύτερα, τὸ Σιλιβεῖ Καπί, αὕτη εἶναι τὰ Ῥηγίαι, ἡ καὶ Ῥασίαι, καὶ Ῥητίαι, καὶ τὰ ἑξῆς, τρίτη, Γεδι Καπί, ἡτοι Νέα Πύλη, αὕτη εἶναι ἡ Μεγαροθησία, κληθεῖσα ὑπὸ Μελαντιάδος πόλεως, ἀφ' ἧς ἀφίσταται σταδίους 150., κατὰ τινος. τετάρτη τὸ π Καπί. ἐκλήθη ἕτως, ὅτι αὐτὴν ἐπληττον μετὰ τὰ τόπια, ἡτοι μετὰς τηλεβόλους, ὁ Σουλτάν Μεχμέτς ἐν ἔτει 1422., καὶ ἕσπερον ὁ Σουλτάν Μεχμέτς. εἰς αὐτὴν λέγουσι ναὶ φυλάττωται καὶ πολεμικὰ ὄργανα, ξίφη, βέλη, τόξα, καὶ τὰ ἑξῆς. αὕτη εἶναι ἡ Πύλη τῶν Ἁγίων Ῥωμανῶν. πέμπτη, Ἀδριανέ Καπί, αὕτη ἐλέγετο τῶν Πολυαιδρίαι, καὶ Μυριαύδραι, ἕκτη, Ἐγρι Καπί. αὕτη ἐλέγετο Καρσία, καὶ τὰ Χαρσίαι, ὡσανὶ ὅπως εἶναι πλαγία, ἐλέγετο ἀκόμη καὶ Καλιγαρεία, πλησίον ἔσται τὰ Παλατίαι τὰ Κωνσταντίνου. τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὕτη ἀνοίχθη ὑπὸ των Τέρκων. ἑβδόμη Ἀιβάσαρ Καπί, ἡ ὁποῖα ἀποπερματίζει τὴν Βορείαν γωνίαν.